

der er skredet herind i denne Folketings-sal paa Grund af sin Stilling til det slesvigske Spørgsmaal og over Liget af et højt-agtet Medlem af det konservative Folkeparti, søgte at begrunde, at hans Sendefærd til Paris havde været paa fuld Maade legitim. Det ærede Medlem udtalte, at han havde arbejdet med Instruks eller med Fuldmagt fra forskellige, og nævnte disse. Han nævnte ikke heriblandt nogen Fuldmagt, Introduktion eller Instruks fra Politikere eller Partier paa denne Side af Grænsen. Og siden han ikke gjorde det, vil jeg antage, at han ikke har haft nogen saadan Bemyndigelse eller Introduktion fra danske Politikere paa denne Side af Grænsen. Jeg beder det ærede Medlem, Hr. Holstein, om at bekræfte, at dette er Tilfældet; thi der har gaaet Rygter om, at han i Paris har ladet skinned igennem, at han var forsynet med Introduktion ogsaa fra Politikere eller en Politiker fra et af den daværende danske Oppositions Partier. Efter den Udtalelse, det ærede Medlem har fremsat her, haaber jeg, at han vil være i Stand til at erklære, at dette Rygte har været fuldkommen falsk. Det ærede Medlem glemte i sin Dokumentation for, at hans Sendefærd var i fuld Overensstemmelse med Rigsdagens Politik, en meget væsentlig Ting. Det ærede Medlem omtalte Rigsdagsresolutionen af 23. Oktober, og det ærede Medlem omtalte senere Forhandlinger, men der var een Ting, han sprang over, fordi den overhovedet ikke lod sig fortolke, nemlig Rigsdagsdelegationens Sendefærd til Paris. I denne blev det aldeles udtrykkelig fastslaaet, at det var den danske Rigsdags og Regerings enstemmige Ønske, at Afstemningen kun i 1ste Zone skulde finde Sted en bloc og i 2den Zone kommunevis og intet derudover. Dette var den danske Rigsdags og Regerings enstemmige politiske Indsats i Paris overfor Spørgsmaalet om Grænsen. Dette glemte det ærede Medlem, og jeg forstaaer ikke, hvorledes han kan bringe sin Virksomhed i Paris i Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen saaledes enstemmigt havde ønsket paa dette Punkt.

Naar det ærede Medlem udtalte, at Vanskeligheden her i den sønderjydske Politik var fremkommet ved, at de radikale Politikere havde slaaet Streg over Danmarks historiske Ret, saa beder jeg det ærede Medlem erindre, at gennem denne Udtalelse rammer han ikke mindst Kirkeministeren i det nuværende Ministerium, og dette maa det ærede Medlem vide; thi han citerede Forhandlingerne den 23.

Oktober, og i disse udtaler den nuværende Kirkeminister i en Tale, som stillede ham særdeles smukt i det sønderjydske Spørgsmaal — saa smukt, at hvis han havde fastholdt den Linie, han den Dag stod paa, vilde han have bevaret en særdeles smuk Stilling i det sønderjydske Spørgsmaal —, at alt det historiske, alt det ejerdanske var der ingen i Danmark, som mere vilde bygge paa. Han slog netop en direkte Streg over den historiske Ret, som det ærede Medlem nu erklærer er det, der har forkludret den slesvigske Sag. Jeg maa formode, at det ærede Medlem har haft en direkte Hensigt med paa denne Maade at give en Fejdehandske til et Medlem af den nuværende Regering.

P. Munch: Maa jeg i Tilknytning til det Ordskifte, som jeg før havde med Hr. Raffnsøe, sige, at det er saa heldigt, at ikke blot Hr. Kloppenborg-Skrumsager, men ogsaa Hr. Nis Nissen har været til Stede her paa Tilhørerpladsen i Dag, og Hr. Nis Nissen har ønsket at sige til mig, at han fuldstændig kunde bekræfte den Fremstilling, jeg havde givet af de Begivenheder, der i sin Tid havde fundet Sted i Berlin. Jeg kan derfor sige, at hvis Hr. Raffnsøe har Ret i, at Hr. Kloppenborg-Skrumsager om denne Fremstilling har benyttet uparlamentariske Udtryk, er dette meget at beklage for Hr. Kloppenborg-Skrumsagers Skyld.

Til Hr. Jensen-Sønderup ønsker jeg kun at sige denne ene Ting, at det er en fuldstændig Misforstaaelse af ham, naar han tror, at dette, at man underretter Gesandter om, at Regeringen er af den og den Opfattelse, for det Tilfælde, at de spørges, betyder, at de skal benytte enhver Lejlighed til at øve deres Paavirkning i den Retning. Nej, tværtimod, en saadan Instruks til Gesandterne er et Paalæg om ikke at indlade sig paa at øve Paavirkning eller fremsætte Udtalelser, der kunde give Besked om Regeringens Standpunkt, uden naar de udtrykkelig spørges fra anden Side.

Hr. Holsteins Udtalelser er allerede belyste gennem de Ord, Hr. Rode for et Øjeblik siden fremsatte. Jeg skal kun benytte Lejligheden til at understrege, at den Henvendelse, som Hr. Holstein foretog i Paris sammen med enkelte andre, var i direkte Modstrid med det Standpunkt, som den danske Rigsdags og den danske Regerings Repræsentanter umiddelbart forud havde fremlagt for de allierede Magter i Danmarks Navn. Det betød derfor dette, at en privat Person tillod sig at modarbejde Danmarks af alle Partier godkendte Politik. En saadan